

РЕШЕНИЕ

№ 4891

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4619** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор в ОПП-СДВР срещу Решение №651/08.02.2023 г. по НАХД №2841/2022 г. на СРС, НО, 100 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 21-4332-026398/21.12.2021 г., с което на Ф. И. Ф. от [населено място] е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 175, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Ф. И. редовно призован, явява се лично. Представен е писмен отговор по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Ю. счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 11.11.2021 г. Ф. И. Ф. управлявал собствения си лек автомобил марка „Тойота“, модел „Приус“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]. След разклона за [населено място], същият бил застигнат от лек автомобил марка „Шкода“, модел „Скала“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от М. И. М.. Последният започнал да присветва с фарове, за да принуди Ф. да му направи път. Последното не се случило веднага и след като водачът на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Приус“ е рег. [рег.номер на МПС] се прибрал в дясната лента за движение, между двамата възникнали пререкания. Известно време автомобилите се движели успоредно един на друг, а водачът на лек автомобил „Шкода“ показвал нецензурни знаци на жалбоподателя.

Малко по-късно, докато водачът на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Приус“ с рег. [рег.номер на МПС] се движел по път 638 от [улица]към [улица], същият бил застигнат от лек автомобил марка „Шкода“, модел „Скала“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от М. И. М., който го изпреварил в завой и под връзката на главен път Е80 ударил спирачки. Преминавайки в друга пътна лента, М. не се убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него и извършил маневрата, без да съобрази положение, посока и скорост на движение на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Приус“ е рег. [рег.номер на МПС]. В резултат от това било реализирано ПТП. Водачите спрели, а Ф. И. Ф. се обадил на тел. 112 и уведомил органите на реда.

На място пристигнали полицейски органи. Били проведени разговори с двамата водачи на място и били огледани двата автомобила - участници в произшествието. От събраната информация, бил направен извод, че Ф. И. Ф. е управлявал лек автомобил марка „Тойота“, модел „Приус“ с рег. [рег.номер на МПС] по път 638 с посока от [улица]към [улица], и под връзката на главен път Е80 поради недостатъчно разстояние реализирал ПТП в рязко спиращия пред него лек автомобил марка „Шкода“, модел „Скала“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от М. И. М..

Бил съставен АУАН серия ГА № 429348/11.11.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 21-4332-026398/21.12.2021 г.

За да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че описаното нарушение от АНО е несъставомерно от обективна страна.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

В разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗДВП е въведено задължение за водача на пътно превозно средство да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. От събраните в административнонаказателното производство доказателства, както и от събраните в производството пред СРС доказателства безспорно се установява, че Ф. не е станал причина за настъпилото ПТП, тъй като е бил засечен от водача на другия автомобил, участник в ПТП, и е нямал обективна възможност за реакция, с която да предотврати ПТП. Видно от представения снимков материал по делото, както и от извършената съдебна експертиза безспорно се установява поведението на другия водач, който се е държал „агресивно“ на пътното

платно. Не е налице неизпълнение на установеното с нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП задължение от страна на Ф., поради което същият не е извършил описаното в АУАН и НП нарушение, съответно неправилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № №651/08.02.2023 г. по НАХД №2841/2022 г. на СРС, НО, 100 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.